

Podľa § 277 ods. 5 Tr. por. súd pokračuje v prerušenom hlavnom pojednávaní.

Predstúpil **obžalovaný Jozef Drag, rod. Patocz, gen. ako na č.l. 1998**, ktorý bol poučený podľa § 257 ods. 1 písm. a), b), c), ods. 3 Tr. por. o jej právach a možnosti urobiť niektoré z vyhlásení uvedených v ustanovení § 257 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. por. Zároveň bol obžalovaný poučený podľa § 34 ods. 4 Tr. por. a podľa § 36 písm. l), n) Tr. zák.

Obžalovaný uviedol: Zákonnému poučeniu som porozumel.

Predseda senátu vyzval prokurátorku GP SR, aby pristúpila k výsluchu obžalovaného Jozefa Draga.

Výsluch obžalovaného Jozefa Draga začal o 09.25 hod.

Vážený senát Okresného súdu, Vážená prokuratúra a Vážení advokáti, skôr ako sa dnes vyjadrím k obžalobe a k jednotlivým bodom, chcem uviesť, že sa plne pridrižiam svojich výpovedí z prípravného konania, ktoré dnes aj v plnom rozsahu potvrdím. No zároveň sa chcem dnes dopĺňujúco vyjadriť ku skutočnostiam, ktoré úzko súvisia s každým jedným bodom obžaloby.

Vychádzajúc zo skutočností, že obžaloba je veľmi obsiahla a má až 134 strán a keďže sa chcem vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, chcem požiadať ctený súd a zúčastnené strany o trpezlivosť a advokátov o zvýšenú pozornosť.

Je nesporné, že skutky opísané v obžalobe sa stali, no podaná obžaloba má mnohé právne a procesné vady. Skutky opísané v obžalobe sú predovšetkým nedošetrené, čo umožnilo mnohým páchatel'om, ktorí sa na trestnej činnosti vedome podieľali, vyhnúť sa trestnej zodpovednosti a tieto nedošetrené skutky sa z dôvodu časovej tiesni uzatvorili predčasne a tendenčne, keďže sa končila zákonom stanovená dĺžka prípravného konania vo veci väzobnej. Táto skutočnosť síce umožnila prokuratúre podať predmetnú obžalobu, ktorá ale ani zďaleka nedosahuje stupne pravdivosti, objektivity a celá podstata obžaloby je podkvalifikovaná a založená na nesprávnom skutkovom základe. No skôr než toto moje tvrdenie aj plne odôvodním, uvádzam dnes podstatne dôležitejšie fakty a to aj v zmysle mojej obhajoby, čím sa budem snažiť preukázať svoju nevinu.

V prípravnom konaní som priznal svoju účasť na trestných činoch a v tých trestných činoch v ktorých obžalovaný nie som, som poskytol informácie, ktoré mi boli ku skutkom známe. No napriek priznaniu na účasti predmetných skutkov z obžaloby dnes dopĺňujúco

uvádzam, že nenesiem za ani jeden zo skutkov trestnoprávnu zodpovednosť a som absolútne nevinný. Následne vo svojej výpovedi uvádzam dôvody a skutočnosti, prečo mám zato, že za svoju účasť na trestnej činnosti nenesiem trestnoprávnu zodpovednosť.

Začiatkom roku 2005 som od vtedajšieho viceprezidenta PZ a súčasného prezidenta PZ JUDr. plk. Jaroslava Spišiaka dostal ponuku pracovať v utajení pre políciu, ako osoba pracujúca v prospech PZ. Mojou kontaktnou osobou sa od úvodu mojej práce stal JUDr. pplk.

s krycím menom Charlie, ktorý bol zároveň zástupca riaditeľa Odboru zvláštnych a operatívnych činností, ktorá je v úzkych policajných kruhoch známa pod skratkou OZOČ.

V roku 2006 po ročnej a intenzívnej spolupráci s PZ a na základe presnej inštrukcie som bol poverený infiltráciou sa do Bratislavského podsvetia, no predovšetkým do zločineckej skupiny Sýkorovcov, resp. do podskupiny, ktorú viedol a riadil jej činnosť Tibor Hamar, ktorý je v súčasnosti môj spoluobžalovaný.

Už od úvodu mojej práce v prospech PZ, nešlo len o odhaľovanie trestných činov súvisiacich s podvodom s nehnuteľnosťami, ale o celkovú ekonomickú trestnú činnosť, vrátane legalizácie príjmu z trestnej činnosti. Považujem za nutné dnes uviesť celkový vývin, aby si súd a zúčastnené strany mohli vytvoriť celkový obraz a následne mnou uvedené skutočnosti preveriť.

Firma Tibora Hamara THG, s.r.o. sa totiž v roku 2006 pripravovala na verejnú súťaž, tzv. Tender, ktorý vypísalo Ministerstvo dopravy na činnosť overovania motorových vozidiel s vydávaním testov originality. Mojou úlohou bolo nielen zistiť prepojenia na záujmové osoby a členov podsvetia, ale aj, ktorí policajti pracujú nad rámec svojich povinností v prospech Hamara.

Bol som oboznámený s analýzou od OZOČu, ktorú predbežne vypracovalo Ministerstvo dopravy a podpísal ju minister Ľubomír Vážny v tom čase, kde sa uvádzalo, že ročne sa na území SR prepisuje až osem tisíc automobilov s ročným predpokladaným obratom až 2 miliardy Sk. Pplk. mi uviedol, že táto skutočnosť vyvoláva pre ministerstvo vnútra opodstatnené obavy, že zločinecká skupina okolo Tibora Hamara v prípade, že by tender vyhrala by získala absolútnu kontrolu nad automobilmi s prístupom do databáz a zároveň by sa stala najsilnejšou zločineckou skupinou aj po ekonomickej stránke. Firma THG, s.r.o. mala totiž najväčší predpoklad vyhrať verejnú súťaž, no pre obavy MV SR to bolo neprístupné. Na základe vznesených obvinení v tej dobe proti F. Borbelymu, ktorý je považovaný za muža číslo 2 v zločineckej skupine Sýkorovcov a preukázaného prepojenia Hamara aj s firmami F. Borbelyho verejnú súťaž prehrali a vyhrala ju firma IRIS, ktorá je z časti zložená z bývalých policajtov, ktorí sú pre štát väčšou garanciou korektného podnikania, toľko zo slov pplk.

Táto skutočnosť, že Tibor Hamar a jeho firma THF nezískali monopol, t.j. výhradné právo poskytovať túto službu, to spôsobilo Hamarovi značné finančné straty a prinútilo ho to zatvoriť prevádzky na území SR a zároveň Hamar aj zredukoval svoje firmy, ako aj okruh ľudí, ktorí pre neho pracovali.

Paralelne s týmito udalosťami som sa aj ja stal uznaným členom zločineckej skupiny Tibora Hamara. To, aby som Hamarovu ponuku bezpodmienečne prijal bolo iniciované mojím nadriadenými z OZOČu a to predovšetkým preto, že OZOČ prostredníctvom mňa získaval informácie nielen zo zločineckej skupiny Sýkorovcov, ale takmer o celom podsvetí pretože som bol v tom čase aj spolunajiteľom diskotéky Cerberus práve s Tiborom Hamarom a Borisom Vandráškom, kde sa schádzali mnohí členovia podsvetia. OZOČom mi bolo doslova nariadené, aby som sa správal, ako člen podsvetia a konal ako člen podsvetia.

Zhruba po roku a pol mojej činnosti v prospech PZ mi pplk. oznámil, že sa chce so mnou osobne stretnúť riaditeľ OZOČu plk. JUDr. Ľubomír Minich, krycie meno Zeus. Riaditeľ mi oznámil, že za moje výsledky mi minister vnútra JUDr. Róbert Kaliňák

... moju špeciálnu prípravu, kde ma zaucať do činnosti kriminálneho spravodajstva a vysvetľovali mi akých trestných činov sa na podnety a príkazy podsvetia nesmiem zúčastniť a ako sa im vyvarovať prípadne, ako im zabrániť. Tieto trestné činy, ktoré nemali spadať pod tzv. moju imunitu sú uvedené v § 30 ods. 2 Tr. zák., vražda, znásilnenie, všeobecné ohrozenia, vlastizrada. Zároveň mi bolo vysvetlené, že minister vnútra, osobitný útvar OZOČ zriadil podľa § 4 zákona o policajnom zbore odsek 3 s pôsobnosťou pre celé územie Slovenska na odhaľovanie trestných činov, ktoré patria do pôsobnosti Špecializovanému trestnému súdu podľa osobitného predpisu z dôvodu, že OZOČ odhaľuje predovšetkým závažnú trestnú činnosť zločineckých a organizovaných skupín.

Počas celého môjho pôsobenia v prospech PZ som pravidelne podával podrobné hlásenia o činnosti podsvetia, podrobne som informoval o všetkých podvodoch s nehnuteľnosťami o ktorých som vedel, alebo na ktorých som sa podieľal na príkaz, či podnet mojich nadriadených v podsvetí. Ak sa vyskytla akákoľvek zmena, či nový podnet z podsvetia za účelom zdokonalenia trestného činu, či zapojenia ďalšej osoby do trestnej činnosti, okamžite som o veci informoval svojich nadriadených z OZOČu. Často krát som kvôli takýmto zmenám musel v noci odchádzať z Bratislavy, pretože základne OZOČu sa sústavne menili a môj hlavný nadriadený resp. priamy nadriadený, ktorému som hlásenia podával pplk. ani nebol z Bratislavy.

Z dôvodu bezpečnosti boli naše stretnutia veľmi komplikované a pre vieryhodnosť môjho tvrdenia si dovoľím prečítať jednu zadržanú SMS správu z môjho špeciálneho mobilného telefónu, ktorý mi bol nájdený pri domovej prehliadke a ktorý som používal výlučne na komunikáciu s OZOČom. Tieto SMS správy sú aj v spisovom materiály v znaleckom posudku č. 139 v tabuľke č. 17. pplk. mi píše:

„Chodte po starej ceste smerom na Ilavu. Pred Ilavou na kruhovom dol'ava na diaľnicu do BA. Po diaľnici sa vráťte späť na odbočku do Dubnice na ktorej sa otočíte a vráťte sa znovu po diaľnici do Dubnice a keď pôjdete späť, tak po pravej strane pred odbočkou je diaľnica a na nej Bistro. Zaparkujte čo najbližšie a prídte pešo na cestu za Bistrom. Urobíte na diaľnici kontrolný kolotoč a sledujete si chvost. Vyberte všetko dôležité z auta“ Až takéto komplikované opatrenia OZOČ robil pre stretnutia mimo Bratislavy za účelom podania hlásenia.

V úvodných podvodoch s nehnuteľnosťami v roku 2006 sa na základe mojich informácií monitorovali len jednotlivé vady na katastrálnych úradoch, keďže v tom čase boli ešte katastrálne úrady sídliace samostatne v obvodoch Bratislavy. Keďže podsvetie takmer všetky kolký na návrhy vkladu, lepili falošné kolký, OZOČu som zabezpečil viaceré vzorky, ktorých expertízne skúmania potvrdilo vysokú kvalitu falzifikátov až na 97 %, preto ako prvé OZOČ riešil zastavenia tejto lavíny falzifikátov, ktoré sa používali všade. Na zakladanie firiem, na poplatky na súdoch, na prepisy automobilov v autoškolách a samozrejme na podvody s nehnuteľnosťami. Až výmena kolkov s lepšími ochrannými prvkami túto záplavu falošných kolkov zastavila. Preto považujem za dôležité uviesť, že všetky podvodné konania a s tým súvisiace vklady uvedené v obžalobe sú prevedené a spoplatnené falošnými kolkami, ktoré zabezpečoval Tibom Hamar a ktoré používali všetci ľudia, ktorí pre neho pracovali, vrátane Zuzany Znamenákovéj do roku 2006. Len v predmetnej obžalobe je to desať krát po osem tisíc vo falošných kolkoch. Túto skutočnosť som uviedol aj pri vyšetrovaní, no vyšetrovateľ tento kľúčový fakt odignoroval a práve preukazovanie pôvodu by mohlo odhaliť skutočnosť, že kto stojí v pozadí všetkých podvodov s nehnuteľnosťami, kto ich financoval a na koho podnet boli vykonané. Ak by vyšetrovateľ napríklad preveril zloženie firiem v roku

Sevčíka a to aj z dôvodu, že táto skutočnosť zvyšovala dôveru medzi nimi v spolupráci. Mój nadriadený pplk. mi vtedy povedal, že nový riaditeľ Ivan Ševčík urobí na UBOKu „čistky“ lebo množstvo informácií práve z UBOKu sa dostávalo späť do podsvetia. Túto informáciu som dostal aj na základe toho, že už sme mali v rukách nezvratné dôkazy preukazujúce podvody z nehnuteľnosťami po celej Bratislave, v Rusovciach, Kolibe, Kramároch, Vinohradoch, či DNV, alebo aj v okrajových častiach ako Rovinka, či Most pri Bratislave. V tejto súvislosti som sa aj pýtal, že kedy polícia plánuje zatýkanie osôb, ktoré na trestnej činnosti podieľali. Bolo mi vysvetlené, že naša práca má svoj postup, že analytici sekcie OZOČ dôsledne vyhodnocujú, ktoré dôkazy ju možné použiť tak, aby to neohrozilo prácu, činnosť a životy agentov, že bezpečnosť je prvoradá, že je nutné chronologicky pospájať jednotlivé skutky prepojenia ľudí a skupín a že je nutné veľmi citlivo a starostlivo narábať s informáciami, ktoré sa odovzdávajú riaditeľovi UBOKu, lebo aj v polícii sa zistil veľký únik informácií do podsvetia.

Túto skutočnosť potvrdila aj moja osobná skúsenosť, že keď som OZOČu odovzdal kompletne prefotený materiál aj s fotografiami kolkov podvodného prevodu pozemku na Boriku poškodenej Juračkovej, ktorej prevod realizovala Gabriela Juříková a spol. OZOČ tento celý materiál odovzdal UBOKu, lebo v tomto prípade malo prísť aj k prebratiu peňazi za predaj a preto sa rozhodli tento podvod zásahom na katastrálnom úrade prekaziť a zatknúť ľudí, ktorí boli k tomuto účelu použiti, ako aj tých, ktorí podvod riadili. No tento celý materiál z UBOKu, ktosi celý prefotil opäť a odovzdal ho podsvetiu, aby informovali zainteresovaných o tom, že polícia vie o chystanom podvode a že v deň chystaného podvodu chcú na katastri zadržať nastrčené osoby. Táto skutočnosť mala za následok až takú spätnú väzbu, že ma vyhľadali ľudia, ktorí pracovali pre podsvetie a to Marián Šimkovič a spol. Ukázali mi identický materiál s fotkami, ktorý som ja odovzdal OZOČu a OZOČ UBOKu a pýtali sa ma títo ľudia z podsvetia, či neviem, kde sa nachádzajú kone z fotografií, že nesmú ísť na kataster, lebo je tam už polícia, preto sa oni snažia odchytiť kone skôr, ako polícia, aby neprehovorili, že kone musia sledovať. Tento únik informácií z PZ mal za následok tú skutočnosť, že ma vtedy takmer odhalili a podotýkam, že tzv. kone sú od tej doby nezvestné. Jednalo sa Čaja a Stankoviča. Podotýkam aj tú skutočnosť, že Juříková o niekoľko dní nato v konečnej fáze i tak zrealizovala prevod tejto nehnuteľnosti. Tieto skutočnosti dnes súdu uvádzam aj preto, aby súd vedel prečo OZOČ s informáciami pracoval tak pomaly, obozretne

a neunáhloval sa pri postupe z informáciami, ktoré som im poskytol. Ja som rozhodne nebol kompetentný na rozhodovania o postupe ani som nijak nemohol ovplyvňovať skutočnosť, prečo to OZOČ nechce narásť až do takých rozmerov, zrealizovaných podvodov. Jedného takéhoto policajta z Račianskej, ktorý Hamarovi predával informácie som odhalil aj ja. Dnes si už nespomeniem ako sa volal, ale na THG ho volali Kolombo a Tibor Hamar ho mal tak aj uloženého v telefóne. OZOČ neskôr aj získal dôkazy proti nemu v spojení s T. Hamarom a z polície ho prepustili aj so vzneseným obvinením.

V roku 2008 som zložil sľub nad podkladmi, ktoré podpísal sám minister vnútra JUDr. Róbert Kaliňák, ako aj riaditeľ OZOČu a stal som sa oficiálnym policajtom, agentom kriminálneho spravodajstva pre sekciu OZOČ v PZ. Potom, čo tento krok odsúhlasila aj vláda SR, že činnosť agenta môže s výnimkou vykonávať aj osoba v minulosti trestaná, keď sa významnou mierou pričiňuje na odhaľovaní trestnej činnosti a je prospešná pre políciu

Považujem za nutné uviesť, že často krát sa stávalo, že zo zarobených peňazí z podvodu sa už vopred plánovala investícia na nejaký už legálny obchod, čím Hamar prekryval nelegálnu činnosť, ako napríklad nákup reklamných vysielacích bilrodov, ktoré sú dodnes v Bratislave napr. na križovatke Bajkalská-Vajnorská.

Aby som ničím nepadol do podozrenia bolo samozrejmosťou, že na tieto obchody som prispieval a OZOČu som samozrejme tieto nové aktivity hlásil, že na to potrebujem peniaze. Evidenciu týchto výdavkov viedol pplk. a akúkoľvek potrebu peňazí pre získanie ďalších informácií, či nutných výdavkov odsúhlasoval riaditeľ OZOČu, ako aj odmeny za jednotlivé skutky na ktorých som pracoval. Za takto vykazované výsledky a poctivú prácu som v roku 2008 dostal do ministra vnútra byt do osobného vlastníctva v Bratislave, ktorý predtým slúžil ako úkryt pre utajených svedkov, či chránené osoby. Tento byt som získal ako svoju základňu pre prácu s OZOČom ako aj na sústreďovanie dôkazných materiálov, na podávanie hlásenia, či stretnutia s mojimi nadriadenými, či kolegami.

Súdu dnes predložím aj dôkaz o existencii tohto bytu a keď súd preskúma titul nadobudnutia zistí meno predošlého majiteľa a ak sa to meno prejaví v informačných systémoch PZ, alebo v systéme VŠZP zistí, že je to zamestnanec MV SR. No predvolať sa ho nikdy nepodarí ako svedka, lebo je to fiktívne vytvorená osoba agenta, ako som bol ja pod

7

menom Jozef Kovačovič. Jeho meno dnes neprečitam, lebo je to činný agent a mohlo by to ohroziť jeho život.

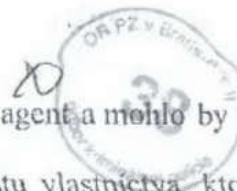
No súd žiadam, aby aj túto skutočnosť preveril na základe listu vlastníctva, ktorý v závere krátkou cestou odovzdám, čo rovnako podporí moje tvrdenia, že som dnes uvádzal len pravdivé skutočnosti a že moja práca musela byť na polícii hodnotná, keď ministerstvo vnútra pre mňa v tak krátkej dobe vytvorilo nadštandardné podmienky pre moju prácu agenta. Moja činnosť agenta bola dôkladne preverovaná a často krát zabezpečovaná aj inými agentmi, ak sa jednalo o prácu, ktorá bola vyhodnotená ako vysoko riziková.

K jednotlivým činnostiam práce v prospech PZ sa vyjadrím aj popri skutkoch uvedených v obžalobe. No predtým považujem za potrebné ešte uviesť mnohé skutočnosti.

V roku 2008 zatknutie Zimčáka Radoslava predchádzali skutočnosti, ktoré sú spojené s dôkazným materiálom zadržaným pri domovej prehliadke u Zimčákovej družky v Stupave, Miriam Rožárovej. Keďže som bol jedinou osobou, ktorá vedela, že Zimčák si schováva množstvo falošných OP, ktoré sa predtým použili na trestnú činnosť, ako aj iný dôkazový materiál potvrdzujúci podvody s nehnuteľnosťami, čo si Zimčák schovával ako poistku a dúfal, že ho raz Antal a Hamra, či Hrbáček za jeho prácu vyplatia tak, ako si Zimčák predstavoval, že si zaslúži. OZOČ vyhodnotil, že aby som vymyslel spôsob, ako Zimčák veci z garáže, ktorú mal prenajatú od geodeta Mariana Orbana, ktorý pre Zimčáka vypracovával geometrické plány, preniesie na iné miesto, pretože keďže som jediný, kto o úkryte Zimčáka vie, bude logické, že ak polícia zasiahne, okamžite Zimčáka napadne, kto jeho úkryt prezradil.

Vedel som, že Martin Antal zháňa priestory na uskladnenia svojich motoriek, resp. štvorkoliek, preto som informáciu, že Zimčák má prázdnu garáž v Petržalke na Jarovskej Antalovi posunul a on Zimčákovi garáž v podstate vzal tak, ako mu vzal predtým aj Mercedes triedy ML. Zimčák mal totiž z Antala panický strach.

Zimčák mal v tej dobe už mnoho silných nepriateľov, ako Hamara, bratov Antalovcov, Takáčavcov, ktorým dlžil peniaze, ako aj samostatného Hrbáčka, ktorému na Capital som

35

ktorý bol s nami prikazal, že keď to donori, aby popol polial znovu a opäť to podpálil. My sme odišli skôr. OZOČu som oznámil aj túto skutočnosť.

Po týchto skutočnostiach riaditeľ OZOČu asi mesiac po zadržení Zimčáka a v tom období zatkli aj Michala Hrbáčka, poveril pplk. [ ] a mňa, aby sme všetky získané dôkazy sústredili na jedno miesto, pretože je viac než isté, že po tých zatknutiach sa utlmia

Fotokópia súhlasí
s originálom

aktivity podsvetia s podvodmi nehnuteľnosťami. Mali sme chronologicky pospájať skutky, ktoré na seba priamo nadväzujú od r. 2005 pospájať osoby, ktoré sa na jednotlivých trestných činoch podieľali, vytvoriť tzv. pavúka pre priehľadnosť a hierarchicky zaznamenať všetky podľa postavenia a zaradenia do skupín. Dostali sme na to 6 mesiacov, kým bude trvať Zimčákovi zákonná väzba, aby sme pripravili materiál tak, aby sa mohlo spustiť hromadné zatýkanie na základe vznesených obvinení. Riaditeľ OZOČu nás zároveň informoval, že na niektoré skutky vedené na Okresných riaditeľstvách PZ, ktoré stíha proti neznámym páchatelom Úrad justičnej a kriminálnej polície, posťahujú na UBOK a predovšetkým aj tie skutky na ktoré si .... nárok riaditeľ protikorupčného oddelenia Tibor Gašpar a to z dôvodu, že práve v dobe, keď riaditeľ UBPK mali povyšovať z plukovníckej hodnosti do generálnej hodnosti som zistil od Lubomíra Příklera, že práve v dobe, keď riaditeľ UBOKu vo veci DNU, kde je škoda takmer pol miliardy Sk má v Nitre prebrať úplatok 300 tisíc Sk od Petra Barátha za to že UBPK nevydá katastrálnemu úradu príkaz na zákaz manipulácie s nehnuteľnosťou do doby, kým si Příkler a Baráth nenechajú do listu vlastníctva zapísať exekúciu na fiktívne vytvorené pôžičky, čím zamedzia navrátenie majetku pôvodným vlastníkom do doby kým nebudú uspokojené ich pohľadávky.

Viem, že ku stiahnutiu Barátha a riaditeľa UBPK Tibora Gašpara aj došlo a že boli aj kolegami v nejakom poľovníckom združení a že OZOČ o tomto stiahnutí aj získal dôkazy. Tým, že riaditeľ pozdržal oznámenia prišlo k zápisu fiktívnej exekúcie na katastrálnom úrade v Bratislave. Aj toto bol jeden z dôvodov, prečo skutky vedené na úrade proti korupcii boli inšpekčným oddelením zo sekcie kontroly zistené manipulácie s vyšetrovacími spismi a opatrením prezidenta PZ bola vecná príslušnosť všetkých skutkov daná UBOKu Bratislava, teda už spomínanému pplk. Ivanovi Ševčíkovi, vtedajšiemu riaditeľovi UBOKu.

Riaditeľ OZOČu sa vyjadril aj v tom smere, že špeciálny tím bol zriadený predovšetkým pre podvody s bytmi, čo vo veľkej väčšine je skupina Zuzany Znamenákovvej a že my sa máme výlučne zamerať na prípady pozemkov zločineckej skupiny Hamara a spol., Hrbáčka a spol. pretože to sú veci pre ÚŠP, ktorých je už vyše milióna metrov štvorcových zo škodami prevyšujúcimi jednu miliardu Sk. V tomto duchu sme s pplk. [ ] sústredili dôkazy na jedno miesto a začali sme na veci pracovať tak, ako sme mali nariadené. Stávalo sa, že na veci sme pracovali aj u mňa doma v Šenkviaciach, no nie každý deň, pretože ja som sa naďalej denne stretával s ľuďmi s podsvetia, aby som sa úplne nestiahol z obehu a nepadol do podozrenia a predstieral som obavy a záujem o riešenie situácie okolo Zimčáka. Pplk.

mal tiež aj svoje povinnosti s ostatnými agentmi no na rozkaze sme postupne pracovali.

V januári 2009 si so mnou dal stretnutie šéf zločineckej skupiny Takáčovcov Lubomír Kudlíčka, ktorý mi oznámil, že UBOK ma má rozpracovaného a že chystajú moje zatknutie.

Okamžite som o tejto skutočnosti informoval pplk. [ ] aj riaditeľa OZOČu, ktorý prikázal ísť za riaditeľom UBOKu Ivanom Ševčíkom a nech vec preverí a zároveň nech Ševčíka upozorní na únik informácií, ak by to bola pravda, že UBOK rozpracováva aj

Pplk. ... mi píše: „Dnes mi musíte dať vedieť sumu, čo Vám treba ešte doplatiť za byt. Zrátajte to a pošlite mi SMS.“ SMS je z decembra 2008.

Ministerstvo vnútra mi tiež preplácalo všetky moje výdaje, byty, ktoré sa krátkodobo prenajímali a prácu, ošatné, hotely, oblečenia podľa potreby práce, obleky, či benzín, alebo iné bežné výdaje.

Dokonca SMS zaslaná deň pred zatknutím 11.02.2009. Pán „doktor“ dnes 15.45 v pizérii a zajtra o 14.00 Zeus chce vedieť, či už od pani nič nepotrebujete.

Dokonca aj pani prokurátorka p. Mišíková vie, že Zeus je krycie meno pre riaditeľa OZOČu, ale k tomu sa vyjadrím v samostatnej časti.

Pplk. ... ma často krát oslovoval „doktor“ lebo v podstate takmer všetci mali doktorát a pri rôznych stretnutiach tým prekryval moju skutočnú identitu, aby sa v bežnom rozhovore nepomýlil ma osloviť pravým menom a toto zaužívanie si osvojil.

Samozrejme, že 12.02.2009 som bol šokovaný, keď k nám domov vtrhli kukláči a zatkli ma. Bol som si ale istý, že v cele predbežného zadržania sa všetko vysvetlí a mňa prepustia. Nevedel som si mnohé vysvetliť a k obvineniu som povedal len stručne narýchlo vymyslené popretia účasti na trestných činoch z ktorých som bol obvinený. Bol som si istý, že ide len o nedorozumenia a v tom som zotrval aj po vzatí do väzby v Leopoldove, pretože ešte v Bratislave, keď som bol vzatý do justičného paláca, prišiel za mnou dozorca, ktorý mi len oznámil, že Charlie mi odkazuje, aby som bol v kľude a s nikým nech nekomunikujem, že vec sa rieši, aby som si nerobil starosti a zachoval kľud a rozvahu. Už prvý mesiac v Leopoldove som ale začal dostávať odkazy aj od mojich spoluobvinených, aby som spracoval Zimčáka, že nech všetko vezme na seba, čo sa týka obvinení a že mu každý nejak pomôže. Hlavnú iniciatívu vyvíjal Vladimír Lieskovský, ktorý ako viem oslovil aj UBOK, pracovníkov operatívnej skupiny špecializovaného vyšetrovacieho tímu, ktorého vedúcim bol pplk. B B

Citujem z úradného záznamu, že Vladimír Lieskovský vyšetrovateľom ponúkol možnosť poskytovania informácií o spáchanej trestnej činnosti ako výmenu za to, že jeho priateľka Gabriela Juříková nebude vzatá do väzby. Snaha Vladimíra Lieskovského o zmanipulovanie a ovplyvnenie vyšetrovania bola zachytená záznamom operatívnej skupiny.

Zimčákovi som odkazy zasielal formou tzv. motákov. Denne som bol v kontakte s Juříkovou aj zo Zimčákom a samozrejme videl som v tom aj príležitosť pre seba dostať sa z väzby a zároveň som vedel, že takmer všetky závažné skutky mám pod kontrolou s OZOČom na základe ktorých bude možné preukázať moju prácu v prospech polície a vzniesť podstatne závažnejšie obvinenia proti všetkým, ktorí sa na trestnej činnosti podieľali a sú stále na slobode.

Na vyše mesiaca som stratil kontakt s políciou, resp. s OZOČom a stále som veril, že hľadajú riešenie, ako ma zbaviť obvinení, tak aby som v podsvetí nepadol do podozrenia po prepustení, preto sa mi zdalo najpriateľnejšie, že ideálne by bolo, keby Zimčák pristúpil nato, čo sa mu ponúka, aj zo strany ostatných. Myslel som si aj, že ak by sa to podarilo, tak v podsvetí by som si získal uznanie za neoceniteľnú službu a absolútnu dôveru, čo by mi uľahčilo ešte viac moju prácu pre kriminálne spravodajstvo.

Až prvá návšteva mojej manželky ma prebrala, že to nebude také jednoduché, pretože mi na návšteve povedala, že ju navštívil pplk. ... a že jej povedal, že aby sa neobávala, že ja som nevinný a manželke že povedal, že som zamestnancom ministerstva vnútra a že aj počas mojej väzby, že bude od Ministerstva dostávať finančnú podporu vo forme môjho mesačného platu a že, aby sa pripravila na to, že vo väzbe môžem byť až 6 mesiacov.

Dozorcu, ktorý mi nosil odkazy od Lieskovského som požiadal, aby mi odoslal list, ktorý som adresoval pplk. ..., kde som žiadal vysvetlenia a okamžité prepustenie s tým, že ak to nezabezpečia obrátim sa priamo na ministra vnútra. Prišlo mi neuveriteľné odôvodnenie môjho zatknutia s tým, že riaditeľ UBOKu Ivan Ševčík a ako som spomínal

mňa neprijateľné akceptovať tak lacnú výhovorku predovšetkým, keď mi prišla aj informácia, že nie je možné pravdivo o veci informovať p. Mišíkovú, tak ako som naliehal. Cítil som sa podvedený za to, že som doslova vložil svoj život do rúk polície a Ministerstva vnútra a bezhranične som dôveroval polícii, pretože akýkoľvek zlý krok, či únik informácií by ma isto stál život a zároveň by som ohrozil aj životy mojej rodiny. Média ma označovali za šéfa bytovej mafie. Bol som čerstvo ženatý a moja mladá rodina sa otriasala v základoch, bolo pre mňa nepochopiteľné, prečo by dozorujúci prokurátor nemal poznať pravdu.

Na každý môj argument prišla iba odpoveď, prečo nejde ako to požadujem, no žiadne riešenie mojej situácie neprichádzalo, len to, že musím vydržať, že o moju rodinu sa starajú a finančne ju podporujú. Manželke dokonca povedali, že za žiadnych okolností aby som nevypovedal, že riešenie nájdu a že na veci skutočne pracujú a do pól roka som na slobode bez toho, aby p. Mišíková vedela, kto v skutočnosti som.

V auguste 2009 mi prišlo predĺženie väzby o ďalších 6 mesiacov a je som sa rozhodol o všetkých skutočnostiach, ktoré sa okolo mňa dejú aj zo všetkými pravdivými skutočnosťami informovať kompetentných, čiže vyšetrovateľa aj prokuratúru.

Mgr. kpt. P. V. bol v tej dobe vedúci vyšetrovateľov Špecializovaného tímu, ktorý GP SR zriadila. Do Banskej Bystrice, kde som vo väzbe, prišiel za mnou aj s vyšetrovatelkou Mgr. A. P. Pripravil som si poznámky ku všetkému o čom som chcel vyšetrovateľa informovať, aby to oznámil p. Mišíkovej, resp. GP SR. Hneď v úvode môjho rozhovoru s ním, keď som mu povedal, že som agent kriminálneho spravodajstva, keď spomenul som riaditeľa UBOKu, tak mi pred vyšetrovatelkou povedal, že už čosi o mne počul, aby som nikoho nemenoval, že zatiaľ vypovedať nemusím, že on ide okamžite za veľkým Ivanom, tak volali všetci Ševčíka a že o pár dní sa vráti aj so zástupcom vedúceho operatívy tiež špecializovaného tímu s pplk. J. O. a že o všetkom sa v kľude porozprávame. Tento vyšetrovateľom uvedený postup nebol vôbec podľa mojich predstáv, pretože som vedel, že Ivan Ševčík okamžite upovedomí pplk. J. O., no chcel som vyvolať akýkoľvek právny účinok, pretože som stratil dôveru k mojím nadriadeným z OZOČu pre nečinnosť, ktorú podporovalo sústavné rozširovanie trestných stíhaní, ako aj skutočnosť, že prestalo MV SR podporovať aj moju rodinu finančne.

Rovnako OZOČ mi prisľúbil, že uhradia mojej rodine škody vo výške 50 tisíc Sk, ktoré na dom, kde ma zatýkali spôsobili kukláči, pretože zásah vznikol len z dôvodu, že zlyhal ľudský faktor a zlá koordinácia OZOČu a UBOKu, takto to odôvodňoval OZOČ, na úhradu nezabezpečili.

Bol som si vedomý toho, že vyšetrovateľ Mgr. kpt. P. mnou uvedené skutočnosti nedokáže vyriešiť, no chcem som, aby vedel, kto v skutočnosti som a že som ochotný komplexne vypovedať. Do toho momentu bol vyšetrovateľ presvedčený, že som organizátor všetkých trestných činov, tak ako ma k tomu označoval Zimčák, ktorý ani riadne nepoznal celú hĺbku trestnej činnosti a hlavne chcel využiť zákonné benefity a prepustenie na slobodu, čo potvrdzuje aj úradný záznam zo dňa 3.7.2009 na č.l. 2428, kde ponúka svoju výpoveď proti mne za prepustenie z väzby a zohľadnenie pri výmere trestu.

V následné dni, myslím, že to bolo 17.07.2009 prišiel za mnou vyšetrovateľ kpt. P. aj zo zástupcom vedúceho operatívy pplk. O. J. a ako prvý som postrehol, že sa zmaril ich celkový prístup ku mne v komunikácii. Bolo mi oznámené, že isté

14.09.2009 som napísal prokurátorku JUDr. Eve Mišíkovej prvý list, kde som jej rozpísal podstatné informácie a moje postavenie vo veci pred zatknutím s tým, že som ochotný jej odhaliť aj moje krytia, aby si veci mohla preveriť, ako aj to, že som ochotný k veci komplexne vypovedať.

Pani prokurátorka promptne zareagovala už 22.09.2009, kde mi písomne oznámila, že sa oboznámila s obsahom rozsiahleho podania a že sa rozhodla, že ma osobne vypočuje ku skutočnostiam, ktoré som uviedol. Podotýkam že to sa ale nestalo, prokuratúra ani pani JUDr. Mišíková ma k veci vypočuť neprišla. Miesto toho Generálny prokurátor JUDr. Dobroslav Trnka požiadal už dva dni po uvedenom ozname teda dňa 24.09.2009 Ministra spravodlivosti o súčinnosť pri preverovaní môjho podnetu. Táto skutočnosť mala za následok spätnú väzbu zo strany OZOČu a nátlak na moju osobu, aby som okamžite prestal komunikovať s OČTK a že v následných dňoch budem o všetkom informovaný a vyzozumený o ďalšom postupe. OZOČ mi dal na vedomie, že vedia o mojom liste zaslanom na GP SR p. Mišíkovej.

Dňa 6.10.2009 v ranných hodinách som vo vyšetrovacej miestnosti č. 6 dostal direktívne a dôrazné inštrukcie, že bude za mnou poslaný prokurátor a najprv s ním mám hovoriť o veciach, ktoré budú predmetom vyšetrovania. Postup OZOČu sa mi zdal protizákonný a absolútne som im už nedôveroval. Ešte v tej istý deň som preto o všetkom informoval opäť prokuratúru GP SR, JUDr. Mišíkovú. Zacitujem z listu podstatné pasáže:

„Dňa 1.10.2009 mi bolo doručené Vaše oznámenie zo dňa 22.9.2009 s uvedením, toho, že ma osobne vypočujete. Keďže táto skutočnosť vyvolala zo strany mojich nadriadených značné reakcie, mám zato, že Vás musím o ich základne časti informovať. V prvom rade Vám chcem napísať, že moji nadriadení už vedia, že som Vás písomne kontaktoval, ako aj to, že poznajú obsah môjho podania. Z môjho pohľadu v poriadku, až nato, že vyvoláva opačné reakcie racionality, preto Vám z časti priblížim, čo sa udialo. Dňa 21.10.2009 mi bola umožnená návšteva s manželkou bez prítomnosti vyšetrovateľa napriek pretrvávajúcej kolúznei väzbe. Moji nadriadení kontaktovali moju manželku, aby mi doručila obsah tohto znenia: „Mám všetko zastaviť, nemám s nikým komunikovať a v nasledovných dňoch budem o všetkom vyzozumený“ Dnes, t.j. 6.10.2009 som mal v ranných hodinách opäť návštevu vo vyšetrovacej miestnosti č. 8, kde mi bol doručený prelepený dopis s úplnými direktívnymi a dôraznými inštrukciami, kde som sa mal vyjadriť na zadnú stranu listu,

nadriadeným. Mám si zároveň uvedomiť, že som viazaný mlčanlivosťou, preto je nutný takýto postup. „Nemám si zatvárať dvere pred nosom“, pretože ak tam urobím, že už mi nebudú môcť pomôcť, tak, ako je to naplánované... Toto plánovanie, ako to nazývajú, je z mesiaca na mesiac posúvané, čo bol dôvod, prečo som sa rozhodol Vás informovať o všetkom, čo sa okolo mňa deje. Vzhľadom k tomu, že ste ma vyrozumela, že ma osobne vypočujete, chcem Vás požiadať, aby bola predmetná konfrontácia so Zimčákom z tohto dôvodu preložená a až po tomto Vami vykonanom úkone uskutočnená, ako aj z dôvodu, že mám vedomosť, že moji nadriadení Vám budú vyjadrenia k mojej osobe a k práci ktoré má byť Vám zaslané na podnet Vášho požiadania. Verím, že moja výpoveď Vám ako aj vyjadrenia mojich nadriadených podstatne zmení aj moje procesné postavenie, preto som ti dovolil požiadať Vás o preloženie uvedenej konfrontácie. V súčasnom stave vyšetrovania by konfrontácia nesplnila účel efektívne a nemohol by som byť nápomocný v takej miere, ako je môj zámer pri ďalšom vyšetrovaní. S úctou Jozef Drag, v.r.“

16.10.2009 sa za mnou dostavila osoba, ktorá sa mi predstavila, ako JUDr. Roman Henčel z Prievidze, odkiaľ pochádzali aj riaditeľ UBOKu pplk. Ivan Ševčík a zástupca riaditeľa OZOČu JUDr. pplk. [redacted], krycie meno Charlie. Ako prvé mi p. Henčel povedal, že od tej doby bude môj advokát, že aby som sa nestaral o financie za obhajobu, že to je všetko zariadené, len moja manželka mu musela podpísať plnú moc, čo zabezpečil pplk. [redacted]. Uvedol, že nebude pre mňa advokátom v tom pravom slova zmysle, že on nebude chodiť na žiadne úkony, že on je len poverená spojka, aby sa dali veci do poriadku, pretože som narobil veľký rozruch na MV SR, ako na aj na policajnom prezídiu. JUDr. Henčel mi povedal, že on so mnou dá veci do poriadku a pravidelne bude chodiť za mnou a to až do doby, kým nebudem prepustený na slobodu. Odovzdal mi rôzne pozitívne odkazy od nadriadených z OZOČu s tým, že sa urobili síce voči mne isté chyby, ale že mi to bude po prepustení nahradené kompenzáciami.

Bol som vo väzbe 8 mesiacov, cítil som sa nevinný a oklamán štátom, bolo preto pochopiteľné, že som chcel dať veci, čo najskôr do poriadku a vrátiť sa domov k rodine a trojročnej dcérke. Súhlasil som teda, že urobím všetko tak, ako to OZOČ požaduje. Prvá podmienka bola prestať úplne komunikovať z GP SR a s OČTK. Druhá podmienka znela odovzdať všetky informácie UŠP, pretože treba preukázať, že skutky patria pod sekciu ŠTS a nie generálnej prokuratúre, ktorá si uzurpuje nárok aj napriek tomu, že to nepatrí do ich pôsobnosti.

Od tej doby JUDr. Henčel za mnou chodil pravidelne a vopred ma informoval o úkonoch, o tom čo sa deje na GP SR, na polícii aj o tom ako p. Mišíkovej sa bráni akejkoľvek spolupráci a políciu označuje za skorumpovanú mafiu, ktorá zrejme spolupracovala so mnou a nie ja s nimi, s políciou. Na základe týchto údajných tvrdení p.

Mišíkovej sa OZOČ ako aj advokát Henčel veľmi hanlivo vyjadrovali na adresu p. Mišíkovej. Advokát Henčel ma informoval, že riaditeľ OZOČu Minich – Zeus, celú záležitosť prerokuje aj s Generálnym prokurátorom Dobroslavom Trnkom a to aj z dôvodu, že trestný poriadok neobsahuje ustanovenia upravujúce postup v prípadoch v ktorom je potrebné rozhodnúť o spore o príslušnosť, ak ide o prokurátora, vyšetrovateľa, alebo policajta a keďže z povahy trestných činov jednoznačne vyplýva, či už spôsobenou celkovou škodou, alebo páchatelmi, že ide o reťaz trestných činov, ktoré podľa § 14 ods. 2 písm. c/, d/ patria do pôsobnosti špecializovaného súdu a preto ma aj k veci prídu vyvočať z úradu špecializovaného súdu.

predstavili sa dohodnutým slovom, tak ako som to popísal p. Mišíkovej a povedali mi, že ak mám záujem sú ochotní si ma vypočuť, že oni už od OZOČu vedia kto som a že som na skutkoch pracoval v prospech polície.

Od rána do neskorého večera som 16.11.2009 rozpovedal celý príbeh tak, ako ho tu dnes popisujem a vyjadroval som sa k jednotlivým skutkom, ako aj k tým, ktoré ešte neboli predmetom vyšetrovania. Súhlasil som, že materiál, ktorý mi zostal, ako dôkazový, na ktorom som s Lienerom pracoval podľa pokynov riaditeľa OZOČu po zatknutí Zimčáka, tak ako som dnes uvádzal, že odovzdám, aj keď som sa snažil vysvetliť, že v podstate ja už som ho raz odovzdal polícii, OZOČu, že práve to by mali urobiť moji nadriadení z dôvodu, že to potvrdí skutočnosti, ktoré vypovedám. Bol som ubezpečený, že o mojej činnosti sú dostatočne informovaný a že len z dôvodu, aby sa dôkazy mohli spracovať, pretože som ich získal ja, je nutné, aby som ich aj ja vydal.

Prokuratúre UŠP som aj vtedy uviedol mená policajtov o ktorých som s istotou vedel, že pracujú pre podsvetie, predávaním informácií, alebo poskytovaním služieb, ktoré trestnej činnosti napomáhajú, alebo majú účinky vyšetrovania. Išlo o mená štyroch policajtov.

Súhlasil som teda, že dôkazový materiál vydám prostredníctvom matky a že cez OZOČ zabezpečím, aby bol materiál mojej matke do Gabčíkova doručený. Prostredníctvom advokáta Henčela sme zmenežovali presun dôkazov do Gabčíkova k mojej babke, kde ich mal prebrať UBOK, konkrétne pplk. J. O. a npor. M.

Pri ďalšom stretnutí mi pplk. Obuch povedal, že na dôkazy museli ešte čakať, kým im budú do Gabčíkova doručené a že je hanbou OZOČu, že UBOK musí po nich „upratovať“. Rovnako pplk. Obuch uviedol, že keby im OZOČ oznámil včas, že v kauze bytovej mafii

14

Fotokópia s
s originálom

majú svojho infiltrovaného človeka, že nikdy by ma neboli zatkli a urobil by sa kompletný zásah na všetkých, ktorí sa na trestnej činnosti podieľali.

Verím, že keď bude predvolaný aj tento policajt pplk. O. ako svedok, tak v plnej miere potvrdí to, čo v spojení s ním uvádzam, pretože bol najkorektnejší a najčestnejší muž, ktorý potvrdil nečestný postoj OZOČu ku mne, predovšetkým zavádzajúcim a klamlivým listom, ktorý OZOČ adresoval práve vedúcemu operatívny špeciálneho tímu pplk. B a jemu, ako zástupcovi. Pplk. O. sa predom mnou vyjadril, že OZOČ sa hrá na „policajnú elitu“ a keď niečo zbabru, nedokážu si zastať „vlastného muža“ a zaprú ho, ako Judáša. Doslova, že si nado mnou umyli ruky, miesto toho, aby osobne išli za p. Mišíkovou a chlapy priznali policajnú chybu. Svoju úprimnosťou ku mne zašiel tak ďaleko, že mi povedal, že vedúci vyšetrovateľov kpt. P. o všetkom, čo sa o mne dozvedeli okamžite informuje riaditeľa UBOKu Ivana Ševčíka a p. Mišíkovej posúvajú o mne informácie izolované až potom, keď ich preberú a upravujú s OZOČom. Vyjadril sa, že on osobne je rád, že kpt. P. z funkcie vedúceho vyšetrovateľov odstupuje a tým aj od celej kauzy „bytová mafia“ ku dňu 31.12.2009. Rovnako sa vyjadril, že on osobne dozrie na to, aby skutky ku ktorým budem vypovedať boli riadne prešetrené a ak to bude nutné, že on osobne pôjde informovať aj p. Mišíkovú o celej pravde, prípadne osloví aj Generálneho prokurátora.

Dňa 2., 3. a 4. decembra 2009 som začal vypovedať pred UŠP, ako svedok ku skutkom z ktorých som bol už obžalovaný a to aj ku skutkom, ktoré sú predmetom obžaloby a k mnohým skutkom, ktoré dovtedy neboli predmetom vyšetrovania. V tieto dni som podal

v ktorej sa nachádzam ma dostala vláda SR, minister vnútra a najvyšší funkcionári PZ MV SR, ktorí ma plánovane, koordinovane a účelovo v záujme odhalit' vedúce štruktúry zločineckých skupín riadili tak, aby získavali čo najpresnejšie informácie o finálnych záveroch organizátorov týchto trestných činov. Prokuratúra si zámerne pred týmto faktom zakrýva oči len aby si nemusela priznať skutočnosť, že sa vo mne zmýlila a že som vo väze 32 mesiacov úplne nevinne.

Ďalej len pre informáciu p. Mišíkovej uvádzam, že aj pri výpovediach pre prokuratúru UŠP som 2.12.2009 doplnujúco vypovedal k informáciám, ktoré som 17.7.2009 poskytol polícii v kauze nezvestného Viliama Andrášika, kde som do zápisnice uviedol, že Struhár, prezývaný Tiger s Jozefom Novým zabezpečili tzv. „upratanie“ poškodeného Andrášika pri

15

Žiline v Bytči, kým nepreberie Zuzana Znamenáková peniaze od kupujúceho za dom vo výške 3,5 milióna v Prievoze v Bratislave.

Už 20 dní po mojej výpovedi vylovili policajti v Bytči pri Žiline telo mŕtveho Andrášika, ktorý bol v čase mojej výpovede už dva roky nezvestný. Pani Mišíková ani v tomto prípade nepripúšťa, že by som mal aspoň čiastočnú zásluhu na odhalení tak závažného trestného činu.

Dňa 9.12.2009 ma opätovne navštívil advokát Henčel, povedal mi, že moje výpovede sú síce výborné, ale že sa o nich dozvedela p. Mišíková, že vypovedám pre UŠP a že sa vyjadrila, že je to na ňu podraz zo strany polície a prokuratúry-UŠP a že následný deň ma chce dať previesť do najprísnejšej väzby Ilavy a že ku mne už nikoho nepustí. JUDr. Henčel mi uviedol, že následné ráno budem eskortovaný do Bratislavy na výsluch a že Zeus, riaditeľ OZOČu mi odkazuje, aby som pred ňou jednoznačne odmietol vypovedať a v prípade, že by ma chcela vypočuť sama bez prítomnosti advokátov, aby som uviedol, že som ešte nebol zbavený mlčanlivosti. Túto vetu, že za žiadnych okolností, že nesmiem použiť v prítomnosti advokátov spoluobvinených, aby nepochopili, že som policajt – agent. Advoktá Henčel ma ubezpečoval, že sa nemusím ničoho obávať, že do Ilavy budem preeskortovaný len na krátky čas, do doby, kým generálny prokurátor Dobroslav Trnka pre nepríslušnosť celú kauzu odstúpi ŠTS a vec sa spojí so skutkami ku ktorým som povedal svedectvo, jednoducho, že vec odoberú z pod dozoru p. Mišíkovej a potom už budem prepustený na slobodu.

Následné ráno 10.12.2009 ma špeciálna eskorta previezla do Bratislavy na UBOK, kde ma v prítomnosti p. Mišíkovej chce vypočuť riaditeľ trestného odboru GP SR Mgr. Peter Šufliarsky. Využil som svoje zákonné právo, tak ako mi to nariadil riaditeľ odboru závažných operatívnych činností JUDr. pplk. Ľubomír Minich – Zeus. Napriek tomu mi p. prokurátor Šufliarsky za prítomnosti advokátov ukázal písomné vyjadrenie ministra vnútra JUDr. Roberta Kaliňáka v ktorom bolo uvedené, citujem: „Vážený pán generálny prokurátor, listom zo dňa 24. septembra 2009 (č.p.: IV/1Gn 922/09-3), ste ma žiadali o súčinnosť pri preverovaní podnetu obvineného Jozefa Draga, rod. Patocz. Týmto Vám oznamujem, že menovaná osoba nikdy nebola použitá ako agent v trestnom konaní podľa § 117 Trestného poriadku a ani nikdy nebola evidovaná ako spolupracovník Policajného zboru.“

Samozrejme, že takéto vyjadrenia ministra bol pre mňa šok a veľké sklamanie. Odpovedal som ale, že akceptujem to vyjadrenie a nebudem sa k nemu bližšie vyjadrovať a zároveň som bol rád, že z prítomných advokátov nikto nepožiadala o nazretie do toho dokumentu, pretože by ich to isto viedlo k otázkam na akom základe minister vnútra takto reagoval. V súčinnosti ale predbehnem udalosti, ktoré nasledovali a teraz sa k vyjadreniu

Už 18. decembra ma navštívil môj právny zástupca v Ilave Peter Agalarev, ktorého som požiadal, aby zo VŠZP si vyžiadal záznam o tom, že MV SR za mňa, ako zamestnanca platilo zdravotné poistenie. Snažil som sa konať rýchlo, aby polícia nevedela vymazať záznamy z informačných systémov a zahľadila tak aj jediný dôkaz, ktorý som mohol napriek obmedzeným podmienkam kolúznej väzby získať, čím by som vyvrátil klamstvo ministra vnútra, ako aj klamstvo riaditeľa OZOČu. Bolo mi jasné, že policajné informácie kriminálneho spravodajstva podľichajú prísnemu utajeniu a sú pre civilistov nedostupné, ako aj pre radových policajtov, ktorí nemajú príslušné previerky, no potvrdenia zo VŠZP bolo pre mňa jediným záchranným kolesom, ktoré by mohlo poukázať na to, že vo vyjadreniach ministra vnútra a riaditeľa OZOČu niečo skutočne nie je v poriadku. Aj keď môj advokát to vyjadrenie VZP získal, je pochopiteľné, že samé o sebe ma nezbavuje viny, ale poukazuje na to, že ten minister vnútra, ktorý sa podpísal pod právny doklad na základe, ktorého GP SR stavia moju absolútnu vinu nie je pravdivý. Poukazujem na to, že ten minister vnútra, ktorý bol v tom čase aj podpredsedom vlády a nechal v tajnom hlasovaní vlády prijať ustanovenia pre udelenie výnimky osobe v minulosti trestanej, aby ju mohol prijať do PZ, ako agenta, účelovo klamal, čím prekryval chyby svojho rezortu, predovšetkým sekcie OZOČ PZ MV SR a ich absolútne zlyhanie vo vzťahu k mojej práci. Poukazujem to nato, že práve minister vnútra Robert Kaliňák a plk. JUDr. Minich Ľubomír svojim nepravdivým tvrdením mi zničili život, doslova nakreslili na môj chrbát terč pre podsvetie, pretože dnes musím verejne dokazovať svoju nevinu práve tým, že vypovedám proti vysoko postaveným členom zločineckých zoskupení a to aj napriek tomu, že jedným zo základných princípov práce agenta je, že jeho činnosť zostane na veky utajená a v krajnom prípade vo veci vystúpi ako utajený svedok. Jednoduché potvrdenie zo VŠZP poukazuje na to, že ja som neklamal.

Už v prvom liste, ktorý som adresoval p. prokurátorky Mišíkovej 14.9.2009 som jej uviedol, citujem z listu: „Som ochotný Vám odpovedať pravdivo na akékoľvek otázky a taktiež som ochotný Vám odhaliť svoje krytie, čiže zmenenú identitu.“ Ak by ma p. prokurátorka Mišíková skutočne vypočula tak, ako to uviedla vo svojej odpovedi, rozhodne by som jej prezradil, že na MV SR som vedený ako Jozef Kovačovič, nar. s identifikačným číslom 303888.

No práve skutočnosť vtedajšieho ministra vnútra v jeho nepravdivom vyjadrení v podaní súčinnosti už nedávali dôvod p. prokurátorky ma k veci vypočuť, lebo vopred vyhodnotila, že moje tvrdenia by boli iste len účelové klamstvo a strata jej času.

Môj právny zástupca p. Agalarev, keď na neverejnom zasadnutí predložil doklad o tom, že som bol skutočne zamestnancom MV SR a uviedol, že vyjadrenia Ministra vnútra bolo nepravdivé a klamlivé, p. Mišíková argumentovala tým, že ona by povedala, že vyjadrenie ministra bolo klamlivé. Preto si dovoľím túto ďalšiu vetu formulovať ako rečnícku otázku a to: Ako nazveme vyjadrenie štátnica, podpredsedu vlády, ministra vnútra, ktorý svojim nepravdivým vyjadrením zahatal cestu pravdy, zničil môj život a život mojej rodiny? Môj právny zástupca sa vyjadril výstižne – klamlivé vyjadrenia!

Už len skutočnosť, paradoxná skutočnosť, že štát, ktorý ma na jednej strane zaškolí, cielene riadi moju činnosť 4 roky, platí ma z daní daňových poplatníkov, za túto činnosť ma pravidelne odmeňuje, ma dnes za to isté k čomu ma vycvičil, zaškolí, chce trestať. Ten istý štát, ktorý ma použil vo svojom experimente si nado mnou umýva ruky nepravdivým vyjadrením a z diaľky iba pozoruje, ako ma v úvodzovkách pomelie justičná mašinéria, čím sa zahľadia stopy neúspechu polície a ministerstva vnútra. Toľko k vyjadreniu exministra vnútra JUDr. Roberta Kaliňáka.